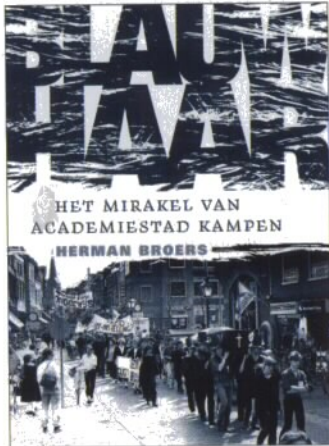

BOEK VAN GOD LOS IN KAMPEN

Herman Broers: *Blauw Haar, het mirakel van academiestad Kampen*, Uitgeverij Be2V Media, ISBN 9789078430025, 372 pagina's, € 29,50, www.blauwhaar.nl

Tafels en stoelen waren er nog niet, die eerste dag in 1981 op de gloednieuwe Christelijke Academie in Kampen. De studenten zaten op de grond. Hoewel oud-student en historicus Herman Broers het zelf

niet heeft meegemaakt, beschrijft hij het in zijn net verschenen boek 'Blauw Haar', over Kampen als studentenstad, alsof hij er bij was, zo levendig. Zo weet hij dat directeur Gerard de Haas zijn studenten vanaf een vuilnisbak toesprak, een detail dat de schrijfster van dit stukje, wel toen van de partij, allang weer vergeten was. De opleiding startte halsoverkop, pas in een heel laat stadium meldde theoloog De Haas zich aan als directeur, hij had nog net de tijd om drie leraren te werven. Net als voor alle andere opleidingen in het schilderachtige stadje aan de IJssel lag het bestaansrecht van de journalistenacademie in haar christelijke identiteit. Maar op geen van de opleidingen, behalve de Theologische Hoge School dan, speelde die in de praktijk een rol van betekenis, blijkt uit het boek van Broers. Op de journalistenschool, maar ook op de andere opleidingen zaten studenten die

elders waren uitgeloot. En het grote aantal studenten van christelijke huize was klaar met de christelijke praatjes thuis, blijkt uit de gesprekken die Broers met ze had. Van God los wilden ze leven, en dat deden ze ook. Kampen verschoot compleet van kleur. Dat de 'journo's weliswaar geen streng christelijke docenten hadden, maar wel een zwaar christelijk bestuur, merkten ze toen docent Iris Wassenaar na de zomervakantie bleek te zijn opgestapt. Wassenaar, de enige die echt journalistiek onderlegd was, mocht van het bestuur geen adjunct worden omdat volgens de woorden van De Haas, 'het bestuur niet iemand met tegennatuurlijke neigingen verantwoordelijkheid wilde toe-eigenen'. Het bestuur ontkent nog steeds het ooit gezegd te hebben. Volgens Kampens oud-docent Harm Weistra, zelf homoseksueel, lag het meer aan de grote inspraak die Wassenaar aan de studenten wilde geven. Hoe dan ook, zowel de inspraak en het losse, vrije karakter van de school verdwenen toen het directeurschap van De Haas werd overgenomen door de zakelijke Nico Drok en Anette Roeters. De school verhuisde in 1987 naar Zwolle, en ging onderdeel uitmaken van Hogeschool Windesheim. Ook de andere opleidingen verdwenen geruisloos naar Zwolle. 'Kampen, het voormalige koekeksnest aan de monding van de IJssel, is nu een herwonnen haven van braaf protestantisme', besluit Broers. In 2012 vertrekt ook de Theologische Hogeschool. Dan is het echt afgelopen met de studentenstad Kampen. Het is – ook voor zij die er niet bij waren – de moeite waard om te lezen hoe het was.

EMILIE ESCHER

BOEK DE HOOFDPRIJS

Joris Luyendijk, *Je hebt het niet van mij maar...*, Uitgeverij Podium, ISBN 9789057594250, 111 pagina's, € 12,50

Op zijn laatste dinsdag in september als Nieuwspoort-rapporteur stond Joris Luyendijk op de Tippelzone (ruimte voor de wandelgang van de plenaire zaal). Hij vroeg de aanwezige Haagse journalisten wat deze week de hoofdprijs was. Het antwoord was steeds hetzelfde: het nog geheime concept-regeerakkoord, het nog geheime motto van het nieuwe Kabinet en het antwoord op de vraag wie 'krijgt' Klink en wie 'krijgt' Hirsch Ballin. De vier hoofdprijzen hebben volgens Luyendijk gemeen dat je er niks voor uit hoeft te

zoeken. 'Het gaat erom dat je een document iets eerder bekend maakt (...) en het gaat erom dat je prominenten bij jouw medium als eerste of enige hebt.(...) 'Dit is geen journalistiek. Dit is voorlichting', zo verzucht hij. De kracht van Luyendijk ligt in zijn onbevangen blik. Journalisten kunnen er slecht tegen op hun vingers te worden gekeken. En toch is het goed dat dit gebeurt. Luyendijk kent het spel van binnenuit maar houdt toch afstand. Het lijkt simpel. Maar het is knap.

FRANS OREMUS

BOEK GOOGLE

Kosmos Uitgevers, ISBN 9789021548999, 240 pagina's, € 12,50

In 'De macht van Google' beschrijft internetjournalist Peter Olsthoorn de toenemende macht van Google en de keerzijde van het succes. Hij vraagt zich onder meer af wat Google doet met onze data en profielen. Maar ook: hoe proberen bedrijven, rechters en politici de macht in te dammen? Olsthoorn is op zich de juiste persoon om zich aan zo'n boek te wagen. Hij volgt de zoekgigant immers al jaren. Hij noemt zijn boek zelf 'geen aanklacht'. Dat klopt. Het is meer een lange beschrijving van de geschiedenis van Google geworden. Olsthoorn biedt veel overzicht, maar helaas weinig spanning. Daarom bloedt het boek ook een beetje dood. Hij biedt geen nieuwe inzichten, heeft niets extra's boven water kunnen halen. Voor veel lezers wellicht niet zo'n probleem. Voor wie zich graag wil laten bijpraten over de geschiedenis van Google voldoet het boek ruimschoots.

Zo waarschuwt Olsthoorn nog maar eens dat het gevaarlijk is dat de meeste mensen een blind vertrouwen hebben in Google. Het bedrijf weet inmiddels zoveel van ons en is zo commercieel dat dat toch een keer mis zou moeten gaan. Helaas geldt dat niet alleen voor Google. Facebook komt er aan als nieuwe grootmacht in de informatie-industrie. Ik denk dat het volgende boek van Olsthoorn zo maar eens over dat bedrijf zou kunnen gaan.

DOLF ROGMANS

